

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII.

Axonicae nostrae decus immortale Sio-
nis,

Ordinis et sacri portio cara sui:

Gloria diuini non inficianda LVTHE-
RI

Coetus, delictum, praesidiumque meum:

Theiologus summus, ueterique simillimus aeuo,

Viribus ingenii iudiciumque potens:

NEVMANNVS, purae uera pietate uerendus

Doctrinae uindex, maximus atque stator.

Ereptus nobis peracerbo funere, linquit

Vitales auras, exanimisque iacet.

Vadit, et ingreditur caelum mens candida, rum-
pens

Mature sedis uincla molesta grauis.

Miscetur superis, ueluti Tithonia coniunx

Ferre caput densis auricomum nebulis,

Puniceis inuecta rotis, primisque uenustam

Mane comis lucem tum dare certa solet:

Non

Non inhibere, licet quaerant, trans aethera uasta
Praeproperos curfus uota precesque queunt.

Ecquis in hoc casu, Matrem qui concutit Almam,
Saxoniamque ferit, contineat gemitus?

Quis teneat lacrymas moestissimo ab ore flu-
entes,

Sive orto currant, sive cadente die?

Quis non effreni tundat sua pectora questu,

Nec doleat Coetus tristia fata sacri?

Amisit nuper doctorem Academia magnum

LOESCHERVM, et summis conspicuum me-
ritis.

Non tamen his terris subductum uoce gemente

Conquerimur, uiuit splendidiore loco:

Cui DEVS omnipotens concedat Nestoris an-
nos,

Atque diu uita det meliore frui.

Hebdomas ab rursus uix quinta recurrit in or-
bem,

NEVMANNI infligens uulnera morte
noua.

Praecipiti rapitur fato, qui industrius usque

Inque domo fuerat Numinis, inque Schola.

Occubuit nostrum desideriumque decusque,

Et ductor sacris optimus in studiis.

Dignus,

Dignus, cui nostri luctus monumenta parentur;
Cui pietas aras exstruat usque sacras.
Ergo Viri tanti mortem quoque carmine nostro
Indictam fuerit praeteriisse nefas.
Sed quibus aut uerbis, aut qua merita inclyta
dicam

Voce? pii laudes ordiar unde Viri?
Prae lacrymis nequeo tot splendida dona re-
ferre

Digne: deficiunt mensque manusque mihi.
Interea ducam suspiria pectore ab imo,
Flebilibusque canam funera acerba modis.
Singultus inter, gemitus inter, lacrymasque
Dulce queat quisquam concinuisse melos?
Ite Elegi tristes, quemque inclementia fati
Nobis inuidit, contumulate pii.

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 117
1018

